

מ"ת 29077/07/16 - מדינת ישראל נגד ס א

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 29077-07-16 מדינת ישראל נ' א(עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת דלית שרון-גרין
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיב	ס א (עציר)

החלטה

מבוא

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הפרת הוראה חוקית, שהיא החלטה בדבר מעצר בית מלא בתיק אחר, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, החזקת סמים לצריכה עצמית והחזקת סכין.
2. במקביל הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

טיעוני הצדדים

3. **הסניגור** הסכים כי קיימות ראיות לכאורה ביחס לכל העבירות המיוחסות למשיב, וכן כי אם יידחו טענותיו המשפטיות, הרי שמתקיימות גם עילות המעצר.
4. **התובע** טען כי המאשימה פעלה בסמכות ובהתאם לנהלים, וכי לבית המשפט קמה סמכות הן עניינית והן מקומית לדון בבקשה. נוכח הסכמת הסניגור לקיומן של ראיות, ובהתקיים סמכות, גם לעילות, ובשל העדרה של חלופת מעצר, בקש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.
5. **הסניגור** טען כי לבית משפט אין סמכות לדון בבקשה זו ככל שהיא נוגעת להפרת התנאים שנקבעו ע"י בית המשפט לנוער, משום שהיה מקום להגישה לבית המשפט לנוער, שקבע את התנאים בשלב בו המשיב היה עדיין קטין.

טענה נוספת נוגעת למהות הבקשה, כשלדעת הסניגור היה על התביעה להגיש בקשה לעיון חוזר לבית המשפט

לנוער ולא כתב אישום ובקשה למעצר בבית משפט השלום.

טענתו השלישית היא כי הפרת התנאים היתה בבית עוֹזיה שבסכמות מחוז דרום, שם היה המשיב נתון במעצר בית ושם הפר את התנאים. לכן הסמכות המקומית נתונה לבית המשפט בבאר שבע ולא לבית המשפט בנצרת.

אם יתקבלו טענותיו, הרי שלא ניתן לדון במסגרת זו בעבירת הפרת התנאים, ושעה שיתר העבירות המיוחסות לו הן מסוג עוון, יש לשחררו. אם ייקבע שיש סמכות, הרי שעילות המעצר מוסכמות, ובהעדר חלופה הסכים למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

דין והכרעה

6. בתאריך 4.4.16, במסגרת תיק אחר, שהתנהל בבית המשפט לנוער בתל אביב, בהיותו קטין, שוחרר המשיב למעצר בית מלא בכפר עוזיה.

בתאריך 10.4.16 בגר המשיב.

בתאריך 22.4.16, עזב את מקום מעצר הבית, וביום 30.6.16 נמצא בנצרת, כשהוא מבצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום.

כתב האישום והבקשה שלפניי הוגשו ביום 14.7.16.

7. לא אוכל לקבל את טענותיו המשפטיות של הסניגור, ולהלן נימוקיי;

ראשית, השאלה אם להגיש כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים נגד צעיר בבית משפט לנוער או בבית משפט השלום, מוכרעת עפ"י גילו ביום הגשת כתב האישום. ביום הגשת כתב האישום היה המשיב בגיר, ועל כן, הוגש בבית משפט השלום.

גם כאשר אחת העבירות המיוחסות לנאשם היא הפרת תנאים שנקבעו ע"י בית משפט לנוער, בהיותו קטין, עדיין יחול הכלל דלעיל.

שנית, החוק מאפשר לתביעה לפעול נגד מי שהפר את תנאי שחרורו בשתי דרכים, א. הגשת כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים, ב. הגשת בקשה לעיון חוזר לערכאה שקבעה את התנאים.

השגרה הנוהגת היא כי אם מבוצעת ההפרה לצד עבירות נוספות, יוגש כתב אישום שיכלול את כלל העבירות שביצע מפר התנאים, ואם ביצע את ההפרה ללא כל עבירה נלווית, תוגש בקשה לעיון חוזר.

אין ספק כי לו בקשה התביעה להגיש בקשה לעיון חוזר בגין ההפרה בלבד, היה עליה להגיש את הקשתה לבית המשפט לנוער, גם אם בגר המשיב בינתיים. אך אין זה המצב. המשיב ביצע עבירות רבות וחמורות לצד ההפרה, אשר כשלעצמה היא חמורה וארוכת טווח, ועל כן הוגש נגדו כתב אישום, בהתאם לחוק ולנהלים.

שלישית, באשר לסמכות המקומית, אכן המשיב יצא מבית עוזה, כך שהפרת התנאים הראשונית אכן היתה במחוז דרום. יחד עם זאת, גם כאשר נתפס בנצרת, כשהוא מבצע עבירות נוספות, המשיך המשיב והפר את תנאי שחרורו. משכך, קמה סמכות מקומית ביחס לכל העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, ובכלל זה לעבירת ההפרה.

8. כאמור קיימת הסכמה בדבר קיומה של תשתית ראייתית. לאחר שדחיתי את טענותיו המשפטיות של הסיגור, קיימת הסכמה גם לקיומן של עילות מעצר.

בנסיבות אלה, נוכח העובדה שאין בידי ההגנה חלופה להציע, הסכימה למעצרו של המשיב.

9. **על יסוד האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.**

10. אם וכאשר תגובש חלופה הולמת, תהיה ההגנה רשאית להגיש בקשה לעיון חוזר מבלי שיהיה עליה לעמוד בתנאי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996, אז תבחן השאלה אם ניתן לשחררו לחלופת מעצר בכלל, ולחלופה שתוצע בפרט.

ניתנה היום, י"ג תמוז תשע"ו, 19 יולי 2016, במעמד הצדדים.